

Сеньків О. М.,
кандидат педагогічних наук,
в. о. доцента кафедри практики англійської мови
Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка

ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА ВЛАСНА НАЗВА В АНГЛОМОВНОМУ ДИТЯЧОМУ ФЕНТЕЗІ

Анотація. У статті розглядаються особливості утворення індивідуально-авторських власних назв в англомовному дитячому фентезі (на прикладі творів К. Валенте, Дж.К. Роулінг і Т. Пратчетта). Виокремлено два типи індивідуально-авторських онімів у проаналізованих творах жанру фентезі: оніми-неологізми й оказіональні оніми. Уточнено термін «оказіональний онім» у жанрі фентезі.

Ключові слова: фентезі, онім-неологізм, оказіональний онім, К. Валенте, Дж.К. Роулінг, Т. Пратчетт.

Постановка проблеми. Останніми десятиріччями в лінгвістиці простежується тенденція до вивчення закономірностей індивідуально-авторської мовотворчості. Однак ономастична творчість письменників окрім літературних жанрів досліджена недостатньо. Особливий інтерес становлять семантико-словотвірні особливості власних назв у жанрі фентезі [14]. Це зумовлено специфікою жанру, а саме: наявністю об'єктів, суб'єктів і явищ, які потребують нової номінації. Власне тому в цьому літературному жанрі створюється велика кількість авторських онімів, які несуть велике смислове навантаження, допомагають підкреслити особливості герой, місця, де відбуваються події. Тому не дивно, що в мовознавчих розвідках активно досліджують **поетичну ономастику** чи **ономатопеїку**, зосереджену на лінгвістичному вивченні специфіки та закономірностей функціонування власних назв у художньому тексті.

Актуальність дослідження визначається потребою досліджувати закономірності індивідуально-авторської організації вигаданого ономастикону і фрагментарним дослідженням ономастикону творів жанру фентезі.

Проблема систематизації власних назв не є новою для лінгвістики, а привертала її надалі привертає увагу дослідників. Серед українських лінгвістів, котрі присвятили свої праці дослідженню онімної лексики, варто виділити праці таких учених-лінгвістів, як О. Бажановська [3], Ю. Карпенко [10], Є. Музя [16] та ін. Вагомий внесок у дослідження класифікації й функціонування власних назв зробили радянські мовознавці: В. Бондалетов [4], В. Жучкевич [8], В. Ніконов [18], О. Супранська [22] та ін.

Твори жанру фентезі досліджуються досить різnobічно, зокрема, у літературознавстві. Л. Армітт вивчає походження сучасного фентезі, а також процес сприйняття творів фентезі з погляду психоаналізу З. Фрейда [27]. Д. Д'аммасса уклав енциклопедію наукової фантастики, де також розглядає твори жанру фентезі [30]. Ф. Сінклер аналізує підвіди жанру фентезі [34]. К. Салліван досліджує міфологічне коріння фентезі, зокрема використання валійських міфів у творах Еванджелін Волтон, Алана Гарнера, Кеннета Морріса, Ненсі Бонд, Ллойда Александера та Сьюзан Купер [35]. Ф.Дж. Перрі висвітлює пи-

тання методики викладання фентезі на письменницьких курсах і використання фентезійної літератури в навчальних програмах початкової та середньої школи [33].

У наявних одиничних лінгвістичних дослідженнях проводиться аналіз мовних особливостей окрім творів жанру фентезі. Розглянуто специфіку ономастикону роману Дж.Р.Р. Толкіна «Володар перстнів» [13; 14]; здійснено аналіз концепту «CHILD» у романах про Гаррі Поттера [2]; досліджено когнітивні та мовні механізми творення номінативних одиниць у творах жанру фентезі [1]; розглянуто стилістичні та когнітивно-семантичні механізми творення ігрового абсурду в англомовному фентезійному оповіданні [12].

Індивідуально-авторські новотвори, зокрема оказіоналізм в українському мовознавстві, вивчали Ж. Колоїз [11] та О. Турчак [23]. Варто також відзначити радянських дослідників, котрі зробили вагомий внесок у теорію оказіонального словотворення, таких як О. Земська [9], О. Ликов [15], Н. Фельдман [24], Ер. Ханпіра [25] та ін.

Мета дослідження – проаналізувати індивідуально-авторські власні назви у виокремлених творах письменників англомовного дитячого фентезі.

Для реалізації поставленої мети виділено такі завдання:

- дослідити ономастикон англомовного фентезі на прикладі творів К. Валенте, Дж.К. Ролінг і Т. Пратчетта;
- виокремити і схарактеризувати види індивідуально-авторських власних назв у творах К. Валенте, Дж.К. Ролінг і Т. Пратчетта;
- уточнити термін «оказіональний онім» у фентезійному дискурсі;
- визначити частотність уживання онімів неологізмів та оказіональних онімів у творах письменників англомовного фентезі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сьогодні в художній літературі термін «фентезі» використовують як до дитячої, так і до літератури для дорослих. Він включає в себе різноманіття підвідів. Наприклад, за сюжетно-тематичним принципом виділяють геройче, епічне чи високе фентезі (Дж.Р.Р. Толкін, Т. Вільямс, Р. Джордан), готичне або темне фентезі (Дж. Бром, Г. Лавкрафт), гумористичне (Т. Пратчетт), християнське (К. Льюїс, Т. Павліс), історичне (М. Стоарт) [36] тощо; за напрямленістю читацької аудиторії: дитяче (К. Валенте, Р. Дал, Дж.К. Роулінг) і фентензі для дорослих (усі вище перераховані автори). Існує також класифікація фентезі за національним походженням автора і його належністю до певної етнічної спільноти: англомовне, українське, слов'янське фентезі тощо [36].

Для творів жанру фентезі характерне творення промовистих власних назв. Так, дослідниця С. Шамякіна відзначає,

що у творах цього жанру часто використовуються додаткові засоби для творення художньої системи твору: а) *мовні*: створення оригінальних мов, якими розмовляють жителі певного світу (Дж.Р.Р. Толкін, Р. Джордан); використання однотипних – побудованих за певним мовними або культурними критеріями імен і назв у творах (Дж.Р.Р. Толкін, Джордан, Макс Фрай); б) *графічні*: вигадування алфавітів; наявність гласаріїв, предметних покажчиків імен, назв, географічних об'єктів і культурних понять [26].

За твердженням Ю. Глюздик, своєрідною рисою онімії жанру фентезі є «своєрідна номінаційна градація». Вона відзначає особливість антропомікону творів фентезійного жанру. Герої реального світу наділені незначущими іменами, але персонажі ірреального світу отримують значущі іменування (*оказіоналізми, алюзивні імена, неологізми*) [5, с. 39]. Варіативність назв зумовлена стилістичною вагомістю персонажа: поодинокі випадки вживання імені характерні для епізодичних об'єктів і персонажів, наявність численних іменувань свідчить про бажання автора зосередити увагу читача на певних образах [5, с. 40].

Для надання художньому твору оригінальності, «набуття стилістичного ефекту, соціальної й емоційної атмосфери, а також індивідуалізації зовнішнього вигляду персонажа» письменники-фентезисти часто використовують оказіоналізми [19, с. 13]. У цьому контексті вживаються й авторські оніми або, за визначенням Р. Наміткової, **оказіональні оніми**. Цей термін уведений нею в мовознавство після публікації «Оказіональні оніми й антонімічні оказіоналізми» [17]. Хоча сьогодні існує інша назва цього поняття – **ономастичний оказіоналізм чи авторський онім**.

Письменники часто використовують оказіоналізми, щоб надати авторському тексту експресивності і стилістичної виразності. Як зазначає І. Денисовець, «вони характеризуються високим ступенем креативності, здебільшого контекстуально залежні, не зафіковані в лінгвістичних словниках, тому нерідко мають непрозору семантику» [7, с. 28]. **Оказіональні оніми** – це дуже специфічна категорія слів, що вживаються для репрезентації одиничного об'єкта [7, с. 29]. Функціонуючи в текстах сучасних художніх творів, вони розширяють власну семантику, додатково збагачуючись низкою інших змістових компонентів вторинної природи. Оказіональні власні назви також мають власну специфіку функціонування в тексті, окрім деяточно-номінативну віднесеність, стають елементами загальної лексичної системи художнього тексту, допомагають у розкритті сюжетних ліній, набувають емотивно-експресивного забарвлення.

Оказіональні оніми – одна з характерних ознак авторської манери й художнього стилю письменників жанру фентезі. Письменники-фентезисти використовують оказіональні онімні одиниці для позначення вигаданих персонажів і предметів ірреальних світу. Послуговуючись визначенням Р. Наміткової [17], а також дослідженнями І. Александрук [1] та І. Денисовець [7], **оказіональний онім у жанрі фентезі** можна визначити як індивідуально-авторську власну назву (онім), для якої характерне умотивоване відхилення від літературної, переважно словотвірної норми, може належати до вигаданих мов і потребує пояснення автора й уходить до чинників, які формують індивідуально-авторський стиль письменника.

У розвідці оказіональні оніми (ономастичні оказіоналізми) розуміються також як індивідуально-авторські власні назви, створені для надання художньому твору експресивного забарвлення.

Дж.Р.Р. Толкін розпочав сучасну традицію використання індивідуально-авторських слів у жанрі фентезі. Будучи професійним філологом, він створив не лише назви істот (orc, hobbit), а й вигадані місця (Arda, Mordor) і мови (Khuzdul, Quenya). Його послідовниками стали сучасні представники англомовного дитячого фентезі – Кетрін Валенте, Террі Претчett і Джоан Роулінг. Однак варто зазначити, що Т. Претчett і Дж. Роулінг належать до письменників британського фентезі, а К. Валенте – американського.

Матеріалом аналізу є 450 індивідуально-авторських власних назв, вилучені методом наскрізної вибірки з творів К. Валенте, Дж.К. Ролінг і Т. Пратчетта.

У ході аналізу творів виявлено такі типи індивідуально-авторських власних назв, а саме: **оніми-неологізми** (власні назви створені за продуктивними словотвірними моделями в сучасній англійській мові) та **оказіональні оніми**.

Згідно з вибіркою онімів одиниць, близько 74,5% **онімів-неологізмів** утворені за продуктивними в сучасній англійській мові словотвірними моделями й належать в основному до творів Джоан Роулінг. Тобто для творення власних імен вона послуговується узуальними способами словотворення. Недарма письменницю називають «лінгвістичним новатором» [21, с. 31].

Виявлено, що найпродуктивнішими словотвірними моделями творення онімів-неологізмів в англомовному дитячому фентезі є **словоскладання** (38%), серед яких 75% становлять антропоніми, що належать до творів К. Валенте (Ash-Queen, Bell-Spider, Cpperhead-Stars, Cobra-Stars, Djinn-Queen, Dustbelly, Ember-Queen, Grass-Star, Hearth-King, Kindling-King, Tinder-Queen [45]). Джоан Роулінг також часто вдається до словоскладання насамперед для позначення предметів магічної дійсності (хрематонімів). Наприклад, butterbeer, lunascope, quick-quotes, potterwatch тощо, а також фітонімів на позначення флори магічного світу – flutterbloom, gurdyroot, screechsnap, shrivelfig. Хоча вдається до цього словотвірного способу й під час творення антропонімів: Longbottom, Lovegood, Mad Eye Moody, Moaning Myrtle, Padfoot, Wormtail [38–44].

Інший продуктивний спосіб творення онімів-неологізмів – **запозичення** (27%). Основними мовами, з яких запозичені лексичні одиниці, є латинська (accio, diffindo, duro, oppugno, serpensortia (хрематоніми для назв заклинань)), італійська (chipolata (хрематонім, одна зі страв у Хогвартсі), Marchesa (антропонім) [37]). Наявні поодинокі запозичення з арамейської, арабської, африканської, німецької, санскриту, хінді, японської тощо мов.

К. Валенте використовує антропонім ‘*Ghassan*’, що походить із арабської й позначає плем’я та жителів племені, котрі існували до 6 ст. н. е. [1, с. 88].

I developed preferences, as Ghassan did – we both prefer a set of skins to one, and to maintain some of our crow shape in the set [46, с. 460].

Зоонім ‘*boomslang*’ – істота, шкіра якої використовується для приготування магічних напоїв:

“*Don’t lie to me,*” Snape hissed, his fathomless black eyes boring into Harry’s. “*Boomslang* skin. Gillyweed. Both come from my private stores, and I know who stole them”. ... Hermione had taken the *boomslang* skin back in their second year – they had needed it for the Polyjuice Potion... [39, с. 516].

Слово ‘*boomslang*’ потрапило в англійську з мови африканської. У свою чергу, ця лексична одиниця запозичена з нідерланд-

ської, де вживачається на позначення змій, котрі живуть на деревах. До складу слова '*boomslang*' входять два повнозначні слова '*boom*', що означає «дерево», і '*slang*' – «змія» [1, с. 87].

'*Avada Kedavra*' є запозиченням з арамейської, де '*adhadda kedhabhra*' перекладається як «нехай річ буде знищена» [1, с. 87]. У чарівному світі Дж. Роулінг слово позначає закляття, що спричиняє смерть людини:

"But there can't be anything worse than the Avada Kedavra curse, can there?" said Ron [40, с. 100].

Слово '*kappa*' вживачається як міфонім (житель водойми, схожий на мавпу, покриту лускою, з перетинками на руках):

From Red Caps they moved on to they moved on to kappa-pas, creepy water-dwellers that looked like scaly monkeys, with webbed hands itching to strangle unwitting waders in their ponds [40, с. 115].

У японському фольклорі '*kappa*' – істота з головою мавпи й тулубом черепахи, з рисами обличчя людини [1, с. 87].

Зоонім *Nagini* – назва змії в романі Джоан Роулінг:

Voldemort's red eyes fell upon the continually circling snake, "a potion concocted from unicorn blood, and the snake venom Nagini provided ... [44, с. 656].

Ця лексема запозичена із санскриту, де слово '*naga*' означає «змія». В індуській міфології '*Nagini*' позначає жіноче божество у вигляді великої змії [1, с. 88].

Іншим прикладом запозичення з мови хінді є лексичні одиниці *Patil* і *Padma*. У романі про Гаррі Поттера *Patil Padma* – антропонімі, ім'я учениці школи магії:

"But I had my wand hidden up my sleeve," he assured Padma Patil, who seemed to be a lot keener on Ron now that he was getting so much attention [39, с. 509].

Padma – гідронім (назва річки в Індії). Згідно з міфологічними віруваннями, у цій річці живе богиня, на честь якої річка отримала свою назву [1, с. 89]. Так слово з категорії гідронімів реального світу перейшло в категорію антропонімів магічного світу. У мові хінді слово '*patil*' означає «титул».

Прізвище *Zweiblumen* [37] утворено шляхом словоскладання за моделлю числівник + іменник → іменник. У німецькій '*zwei*' означає «два», а '*blumen*' – «квіти» [1, с. 92].

... they had chosen to sit together on the plane, and he'd promised to show Jack Zweiblumen around when they got back to the States [37, с. 131].

The Wyrmberg – топонім (назва гори) у романі «Колір магії» Т. Пратчетта:

It was called the Wyrmberg and it rose almost one half of a mile above the green valley; a mountain huge, grey and upside down... [37, с. 89].

До складу неологічної одиниці входить староанглійське слово '*wyrm*', що має значення «змій, дракон», і німецьке слово '*berg*' – «гора».

19% неологізмів утворено за допомогою афіксації за моделями: дієслово + *er* (*or*) → іменник та іменник + *us* → іменник. Серед онімів, утворених за допомогою суфікса *-er* (*or*), виявлено хрематонімі (*bludger; revealer*) і міфонімі (*dementor*).

Малопродуктивним словотвірним способом виявилася конверсія (6%). Наприклад, *Filch Argus* – наглядач у школі магії з ім'ям і прізвищем, які розкривають його риси характеру:

Even worse than Peeves, if that was possible, was the caretaker, Argus Filch [41, с. 105].

Прізвище героя походить від англійського дієслова '*to filch*', означає «красти» [1, с. 96]. Слово '*filch*' перейшло з категорії

дієслова в категорію іменника, тобто відбувся процес субстантивації. Ім'я героя *Argus* є запозиченням із грецької міфології. Як і міфологічний персонаж, Аргус Фільч пильно стежить за всім, що відбувається в Хогвардсі.

Прізвище *Gaunt* утворено від англійського прикметника '*gaunt*' зі значенням «худий через хворобу чи голод»:

"Marvolo, his son, Morfin, and his daughter, Merope, were the last of the Gaunts, a very ancient Wizarding family noted for a vein of instability and violence that flourished through the generations due to their habit of marrying their own cousins ..." [43, с. 212].

У цьому прикладі також відбувся процес субстантивації.

Зоонім *Fluffy* – велетенський триголовий собака:

Three pairs of rolling, mad eyes; three noses, twitching and quivering in their direction; three drooling mouths, saliva hanging in slippery ropes from yellowish fangs. It was standing quite still, all six eyes staring at them [41, с. 128]; *Fluffy – Yeah – it's mine – bought off a Greek chappie I met in the pub las' year – I lent him to Dumbledore to guard...* [41, с. 154].

Прикметник '*fluffy*', що означає «пухнастий», перейшов у категорію іменника. Тим самим також відбувся процес субстантивації.

Виокремлено випадки переходу з лексико-граматичної категорії числівника в іменник і дієслова в іменник. Наприклад, *Seven* – ім'я одного з персонажів Кетрін Валенте:

... and he was the seventh son of a seventh son, so naturally, he was named Seven [45, с. 6].

В англійській мові числівник '*seven*' має значення «сім». Вибір антропоніма обґрунтуеться контекстом. У вигаданому К. Валенте світі, згідно з традицією, кожен сьомий син, у якого народжується сьомий син, має дати йому ім'я *Seven*. Тобто відбувся переход слова з категорії числівника до категорії іменника [1, с. 97–98].

Малопродуктивним способом творення власних імен у проаналізованих творах є телескопія (0,9%): *Pigwidgeon* є комбінацією *pigeon* і *wigeon* – перша сова Рона Візлі (орнітонім); *horcrux* → horrible + cross – предмет, осквернений чорною магією, що містить частинку душі чаюдія (хрематонім) [41].

У проаналізованих творах англомовного дитячого фентезі письменники вигадали оказіональні власні назви для [1, с. 107]: а) номінації людей (антропоніми) – *Upas-which-was-born-by-the-water, the Ixora-which-was-born-burning, the Yoi-who-was-born-in-the-evening, Marrow-That-Was, Orris-My-Benefactor* [45], *Twoflower* [37], *You-Know-Who, He-Who-Must-Not-Be-Named* [41]; б) номінації етносів (етноніми) – *Trobi* [37]; в) номінації географічних об'єктів (топоніми) – *Acanthia Way* [40]; г) номінації предметів магічного світу (хрематоніми) – *thinu* [37]; д) номінації представників фауни (зооніми) – *A'Tuin* [37], *Leucrotta* [46], *thestral* [40].

У деяких антропонімах наявні компоненти, що вказують на: а) час народження – *Yoi-who-was-born-in-the-evening, Idyll-who-supposes-he-was-born-at-night, Yil-who-supposes-he-was-born-at-night*; б) пору року появи на світ – *Yazo-who-was-born-at-the-bottom-of-winter*; в) погодні умови – *Ostraya-who-was-born-in-the-rain* [45].

Походження й етимологію певних оказіоналізмів практично неможливо визначити, а їх значення не завжди можливо отримати через їх морфемний аналіз. У більшості випадків для того, щоб пояснити значення оказіональних онімів, використовуються текстові описи та визначення.

Оказіональний хрематонім *rhinu* – золота монета, грошова одиниця чарівного світу у творі Т. Преччета «Колір магії»:

Would a rhinu be one of those big gold coins?' said Rincewind [37, c. 18].

Т. Прагчетт, описуючи устрій планети вторинного фентезійного світу, використовує оказіональний зоонім *Great A'Tuin the turtle* (велетенська черепаха, на якій тримається ця планета):

Great A'Tuin the turtle comes, swimming slowly through the interstellar gulf, hydrogen frost on his ponderous limbs, his huge and ancient shell pocked with meteor craters [37, c. 2].

Значення оказіонального зооніма стає зрозумілим із контексту й завдяки лексичній одиниці '*the turtle*'.

Кетрін Валенте вживав зооніми *Leucrotta* для назви представника фауни вигаданого світу:

The Leucrotta is a terrible beast who lives in the Dismal Marshes. He is the color of clotted blood, part stag and part horse, of a size that dwarfs both, a mouth that stretches ear to ear, and instead of teeth it has twin rows of solid bone; ... [46, c. 82].

Письменниця звертає увагу на зовнішній вигляд істоти. Ця тварина схожа й на коня, і на оленя, з яскраво-червоною шкірою, великом ротом із кістками замість зубів.

Оказіональний зоонім *thestral* називає представника фауни: *Hagrid looked a little confused. 'Er – thestrals!' he said loudly. 'Big – er – winged horses, yeh know!' [40, c. 447].*

У цьому випадку текстуальний опис також допомагає «ідентифікувати» значення цієї оказіональної одиниці.

Отже, оказіоналізми становлять 25,5% від загальної кількості досліджуваних одиниць. За допомогою оказіональних онімних одиниць письменники жанру фентезі створюють ономастикон вигаданих світів, тому значення певних онімів розкривається лише в контексті твору. Оказіональні оніми, окрім номінативної, виконують і креативну функцію, репрезентуючи фрагменти «вторинного світу». Для таких власних імен характерна ненормативність, тобто свідоме, умотивоване відхилення від літературної, переважно словотвірної норми, функціональна одноразовість, новизна, особлива словотвірна мотивація [7, с. 30]. Усі оказіоналізми мають детальний текстовий опис, який є їх дефініцією, або подається авторська інтерпретація.

За даними з проаналізованих творів, близько 80% оказіональних онімів належать до творів відомої американської письменниці Кетрін Валенте. Тобто для творення власних імен вона послуговується неузуальними (оказіональними) способами творення власних імен. Незважаючи на те що обидві письменниці – Джоан Роулінг і Кетрін Валенте – є представницями дитячого фентезі, співвідношення онімів-неологізмів і оказіональних онімів є кардинально полярним. Цей факт, вірогідно, можна пояснити тим, що у творах Дж.К. Роулінг однаково співіснують реальний та ірреальний (вигаданий) світ. Причому вигаданий світ живе мало не за тими самими законами, що й реальний. У К. Валенте домінуючим є ірреальний світ, мабуть, тому у творчості вона використовує неузуальні онімні одиниці, так як для «нестандартних світів» потрібні «нестандартні» власні імена.

Отже, у чому ж відмінність оказіональних онімів від інших номінативних одиниць? Так само як й узуальні онімні одиниці, оказіональні оніми виконують номінативну функцію в художньому тексті. Проте ідентифікаційна та диференційна функції в оказіональних онімів дещо розміті, тому деякі назви й потребують пояснення автора. Окрім того, в оказіональних онімах яскраво виражені такі функції онімів у художньому тексті, як креативна, емоційна, експресивна, естетична і стилістична.

Кожен оказіональний онім є своєрідним ключем до створеної автором нової культури, етносу, що розкриває сутність його цінностей, традицій, звичаїв і так дає приховану додаткову інформацію читачеві.

Висновки. Отже, питання ролі онімів у жанрі фентезі є актуальним. Виражальні можливості цих власних назив викликують зацікавленість лінгвістів, оскільки промовисті онімні одиниці цього жанру характеризуються незвичністю форм, оригінальним змістовим наповненням і є своєрідним засобом декодування твору.

Перспективним убачається дослідження ономастикону англомовного фентезі за сюжетно-тематичною спрямованістю.

Література:

1. Александрук І. Вербалізація можливих світів у жанрі фентезі (на матеріалі творів сучасних англійських та американських авторів) : дис. ... канд. фіол. наук : спец. 10.02.04 / І.В. Александрук. – Рівне, 2011. – 255 с.
2. Бабарыкина Т. Вербализация концепта "CHILD" на материале произведений Дж.К. Роулинг : автореф. дисс. ... канд. фіол. наук / Т.С. Бабарыкина. – Белгород, 2010. – 22 с.
3. Бажановська О. Спецкурс з англійської ономастики : [методичні вказівки] / О. Бажановська ; Луган. нац. пед. ун-т ім. Т. Шевченка. – Луганськ : Альма-матер, 2006. – 46 с.
4. Бондалетов В. Русская ономастика / В. Бондалетов. – М. : Просвещение, 1983. – 224 с.
5. Глюзик Ю. Лінгвокультурологічні особливості поетонімій К.С. Льюїса 'The Chronicles of Narnia' : дис. ... канд. фіол. наук : спец. 10.02.04 / Ю. Глюзик. – Ужгород, 2015. – 216 с.
6. Денисова І. Оказіональне слово як одна зі стилістичних особливостей жанру фентезі / І. Денисова // Наукові праці: науково-методичний журнал. – Миколаїв : ЧДУ ім. П. Могили, 2013. – Т. 216. – Вип. 204 «Філологія. Мовознавство». – С. 31–35.
7. Денисовець І. Словотвірні та стилістичні особливості оказіональних власних імен відзоонімного походження в сучасній українській дитячій прозі / І. Денисовець // Лінгвістика: комунікація. Освіта : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції. – Луганськ : Вид-во ЛДАКМ, 2014. – С. 28–30.
8. Жучкевич В. Общая топонимика / В. Жучкевич. – Минск : Вышэйшая школа, 1980. – 288 с.
9. Земская Е. Словообразование и текст / Е. Земская // Вопросы языкоznания. – М., 1990. – № 6. – С. 17–30.
10. Карпенко О. Про літературну ономастику та її функціональне навантаження / О. Карпенко // Записки з ономастики : зб. наук. пр. – Одеса : Астропrint, 2000. – Вип. 4. – С. 68–74.
11. Колоїз Ж. Неузуальное словотворення : [монографія] / Ж. Колоїз. – Кривий Ріг : НПП Астерікс, 2015. – 156 с.
12. Коляса О. Стилістичні та когнітивно-семантичні механізми творення ігрового абсурду в англомовному фентезійному оповіданні : дис. ... канд. фіол. наук : спец. 10.02.04 / О.В. Коляса. – Дрогобич, 2015. – 269 с.
13. Лебедева Е. Ономастикон произведения Дж.Р.Р. Толкиена «Властелин колець»: Структурный, функциональный и семантический аспекты : автореф. дисс. ... канд. фіол. наук / Е.А. Лебедева. – М., 2006. – 23 с.
14. Луговая Е. Топоним виртуального пространства как культурно-историческая категория (на материале эпопеи Дж.Р.Р. Толкиена «Властелин колець») : дисс. ... канд. фіол. наук / Е.А. Луговая. – Ставрополь, 2006. – 219 с.
15. Лыков А. Окказиональное слово как лексическая единица речи / А.Лыков//Филологические науки.–М.:Наука,1971.–№5.–С.70–81.
16. Музя Є. Топонімічна лексика і методи її опису в англомовних словниках : автореф. дис. ... канд. фіол. наук : спец. 10.02.04 / Є.М. Музя. – Одеса, 2007. – 22 с.

17. Намиткова Р. Окказиональная ономастика и ономастические окказионализмы / Р. Намиткова // Эволюция семантических и функциональных свойств русской лексики. – М., 1987. – С. 119–128.
18. Никонов В. Введение в топонимику / В. Никонов. – М. : Наука, 1965. – 180 с.
19. Омельченко Л. Англійські оказіоналізми-композити / Л. Омельченко, Л. Соловйова, Т. Мороз // Вісник Кіївського міжнародного університету. Серія «Іноземна філологія». – К., 2008. – С. 12–24.
20. Поліщук Л. Проблематика перекладу авторських онімів у фентезійному дискурси / Л. Поліщук, Л. Рагузіна [Електронний ресурс]. – Режим доступу : deptbc.ck.ua/conf/download/file.php?id=25.
21. Сеньків О. Індивідуально-авторське словотворення жанру фентезі / О. Сеньків // Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія «Філологічні науки (мовознавство)». – Дрогобич, 2015. – № 3. – С. 238–245.
22. Суперанская А. Общая теория имени собственного / А. Суперанская. – М. : Наука, 1973. – 366 с.
23. Турчак О. Оказіоналізми в мові української преси 90-х років ХХ століття : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 / О.М. Турчак. – Дніпропетровськ : Б.в., 2005. – 19 с.
24. Фельдман Н. Окказиональные слова и лексикография / Н. Фельдман // Вопросы языкоznания. – М., 1957. – № 4. – С. 64–73.
25. Ханпира Э. Об окказиональном слове и окказиональном словообразовании / Э. Ханпира // Ханпира Э. Развитие словообразования современного русского языка / Э. Ханпира. – М., 1966. – С. 153–166.
26. Шамякина С. Литература фэнтэзи: дифференциация понятия и жанровая характеристика / С. Шамякина // Архів Білоруського державного університету [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bsu.by/Cache/pdf/209023.pdf>.
27. Armitt L. Fantasy fiction: An Introduction / L. Armitt. – London & New York, Continuum, 2005. – 256 p.
28. Behind the Name. The Etymology and History of First Names [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.behindthename.com>.
29. Behind the Name. The Etymology and History of Surnames [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://surnames.behindthename.com>.
30. Don D'Amassa. Encyclopedia Of Science Fiction / D'Amassa Don. – NewYork, Facts On File, Inc., 2005. – 545 p.
31. Harry Potter and the Linguistic Innovator [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://blog.oxforddictionaries.com/2011/07/harry-potter-linguistic-innovator/>.
32. Onomastic terminology [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://icosweb.net/drupal/terminology>.
33. Perry P.J. Teaching Fantasy Novels / P.J Perry. – Portsmouth : Teacher Ideas Press, 2003. – 187 p.
34. Sinclair F. Riveting Reads Plus Fantasy Fiction / F. Sinclair. – School Library Association, 2008. – 110 p.
35. Sullivan C. Welsh Celtic Myth in Modern Fantasy / C. Sullivan. – Westport, CT : Greenwood Press, 1989. – 197 p.
36. Wikipedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.wikipedia.org>.

Джерела ілюстративного матеріалу:

1. Pratchett T. The Colour of Magic / T. Pratchett [Електронний ресурс]. – Режим доступу : file:///C:/Users/User/Downloads/TheColourOfMagic.pdf.
2. Rowling J.K. Harry Potter and the Chamber of Secrets. London: Bloomsbury / J.K. Rowling. – London : Bloomsbury, 1998. – 251 p.
3. Rowling J.K. Harry Potter and the Goblet of Fire. London: Bloomsbury / J.K. Rowling. – London : Bloomsbury, 2000. – 636 p.
4. Rowling J.K. Harry Potter and the Order of the Phoenix. London: Bloomsbury / J.K. Rowling. – London : Bloomsbury, 2010. – 956 p.
5. Rowling J.K. Harry Potter and the Philosopher's Stone / J.K. Rowling. – London : Bloomsbury, 1997. – 223 p.
6. Rowling J.K. Harry Potter and the Deathly Hallows. London: Bloomsbury / J.K. Rowling. – London : Bloomsbury, 2010. – 831 p.
7. Rowling J.K. Harry Potter and the Half-Blood Prince. London: Bloomsbury / J.K. Rowling. – London : Bloomsbury, 2010. – 768 p.
8. Rowling J.K. Harry Potter and the Prisoner of Azkaban. London: Bloomsbury / J.K. Rowling. – London : Bloomsbury, 1999. – 317 p.
9. Valente C. The Orphan's Tales: in the Cities of Coin and Spice / C. Valente [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.greylib.su/?category=englishsfan&altname=the_orphans_tales_in_the_cities_of_coin_and_spice.
10. Valente C. The Orphan's Tales: In the Night Garden / C. Valente [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.greylib.su/?category=englishsfan&altname=the_orphans_tales_in_the_night_garden.

Сеньків О. М. Индивидуально-авторское собственное имя в англоязычном детском фэнтези

Аннотация. В статье рассматриваются особенности образования индивидуально-авторских имен в англоязычном детском фэнтези (на примере произведений К. Валенте, Дж.К. Роулинг и Т. Пратчетта). Выделены два типа индивидуально-авторских онимов в проанализированных произведениях жанра фэнтези: онимы-неологизмы и окказиональные онимы. Уточнен термин «окказиональный оним» в жанре фэнтези.

Ключевые слова: фэнтези, оним-неологизм, окказиональный оним, К. Валенте, Дж.К. Роулинг, Т. Пратчетт.

Sen'kiv O. Literary proper names in English children's fantasy novels

Summary. The article highlights peculiarities of creating proper names in the English fantasy literature (in the works of C. Valente, J.K. Rowling and T. Pratchett). In the given research it has been classified two types of literary names: proper names defined as neologisms and occasional onyms. It has been given a more precise definition of the term 'occasional onym' in the fantasy literature.

Key words: fantasy, onym (proper name), neologisms, occasional onym, C. Valente, J.K. Rowling, T. Pratchett.